

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0607
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

PIK XCI. Ч.30. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 16-ГО ЛЮТОГО 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 16, 1984 No. 30. VOL. XCI.

ПРОГОЛОШЕНО ЮВІЛЕЙНИЙ РІК БИТВИ ДІВІЗІЇ ПІД БРОДАМИ

Ірвінгтон, Н. Дж. (О. Л.) — В суботу, 4-го лютого ц.р., в домі Станіс Братства Дивізійників у Нью-Йорку відбулося перше пленарне засідання Крайової управи Братства колишніх воєнів 1-ої Української Дивізії УНА в ЗСА, яку під проводом голови Осипа Голінського вибрано на останньому Крайовому Делегатському З'їзді Братства в ЗСА, що відбулося у вересні 1983 року на оселі УБС „Верховина“.

В часі нарад після звітів голови та поодиноких референтів продискутовано та вирішено ряд важливих питань внутрішньої та зовнішньої діяльності Братства в ЗСА. Суспільної Служби Комбатантів, видавничі справи, участь Братства в ІУ Конгресі СКВУ, становище Братства в громадському секторі тощо.

Згідно з резолюціями й рекомендаціями останнього Крайового Делегатського З'їзду та закликм Головного управління, Крайова управа Братства в ЗСА проголосила 1984 рік Ювілейним роком для відзначення на території ЗСА 40-ї річниці битви Української Дивізії під Бродами у липні 1944 року, закликаючи усіх колишніх воєнів Дивізії, а зокрема поодинокі станиці Братства в ЗСА, відзначити цю

історичну битву Української Дивізії в тязгому званні боротьби українських збройних сил за відновлення української державності й соборності церковними Богослужбами та відповідними імпрезами в міру місцевих обставин. Зокрема Крайова управа рекомендує усім станицям Братства в ЗСА подбати, щоб одночасно на цілому терені ЗСА в неділю, 22-го липня 1984 року, були відслужені в усіх українських церквах Благодарні Служби Божі в наміренні українського народу й війська та пропам'ятні Панахиди за поляглих воєнів Української Дивізії у боях під Бродами.

В ході нарад О. Голінський звітував про участь представників Братства в ІУ Конгресі СКВУ в Торонто та Головній Міжкомбатантській Раді, діяльність якої відновлено, а на її голову обрано головою Головного управління Братства д-ра Мирослава Малецького.

У видавничих справах продискутовано братські видання, їхню розпродаж, а зокрема потребу й можливість видання історії України Дивізії, беручи до уваги перспективи професорів Ярослава Пеленського та Тараса Гунчака, якщо така праця буде об'єктивно й

Закінчення на ст. 4.

Лікарі плянують перший науковий з'їзд в Мюнхені

Чикаго. — В суботу, 21-го січня ц.р., тут відбулися сесії членів Управи Світової Федерації Українських Лікарських Товариств та Головної управи Українського Лікарського Товариства Північної Америки для обговорення плянів першого Світового наукового з'їзду українських лікарів в діаспорі.

Учасність в засіданні взяли голова СФУЛТ д-р Ахіль Хрептовський, д-р Мирослав Колесенко, голова УЛТПА: д-р Петро Мошук, д-р Павло Пундлі, д-р Юрій Гришеляк, д-р Марія Фішер-Слиж та Віра Хрептовська.

Після дискусії та різних пропозицій схвалено, що перший науковий з'їзд українських лікарів поза межами України відбувається в Мюнхені, Західній Німеччині, 9-го до 17-го вересня ц.р.

Учасники з'їзду матимуть нагоду взяти участь в одній із прогулянок — на грецькі острови або до Італії.

Присутність на сесіях була також Марта Федорів,

дорадника подорожнього бюро Емануель, яка взяла на себе обов'язок зайнятися організацією з'їзду. Раніше вона організувала з'їзд українських лікарів в Арубі, в грудні 1983 року.

Учасність у з'їзді слід зголошувати у: Martha Fedoriv, Emanuel Travel Service, 66 N. 3rd St., Easton, Pa.; tel.: (215) 434-6982 або (215) 252-7376.

КЕРГОНКСОН В ПОШАНУ ПАТРІЯРХА ІОСИФА

Кергонксон, Н. Й. — В неділю, 19-го лютого ц.р., після Служби Божої відбувся з'їзд в залі церкви св. Трійці відзначення 92-річчя з дня народіння Патріярха і кардинала Іосифа Сліпого заходів Українського Патріярхального Товариства.

У програмі: святкова доповідь д-ра Романа Очінчука, виступ місцевого хору „Золотий Гомін" під диригентурою д-ра Олега Волянського і обід.

В Нью Джерзі розкрито шпигунську аферу

Линкрофт, Н. Дж. — Службовці Федеральної Бюро Інвестицій (ФБІ) розкрили у стейті Нью Джерзі шпигунську аферу, у яку були замішані американські громадяни й китайці, які намірялися купити тут, нездолані для вивозу за кордон, модерні електронні апарати й іншу технологію на приблизно один мільйон доларів.

Під арештом знаходяться п'ять осіб, в тому числі інженер телефонної компанії 38-річний Куанг-шін Лін з Линкрофту, який раніше працював в лабораторії Бель компанії, а тепер для АТТ, 34-річний Куанг А. Енг з Котленду, Н. Й., 30-річний Дейвід Тсат з Флашингу, Н. Й. і 41-річний Да-шунанг Женг і його швагерка Джіні-лі Женг, обидва з Гонг Конгу.

Заступник коміснера міст Патрік О'Брайен заявив, що у заплідженні шпигунської афери для Китайської Народної Республіки знайдено листу закупівлі модерної електронної апаратури, зокрема комп'ютерів, які можна вживати для військових цілей, на загальну суму одного мільйона доларів. О'Брайен підкреслює, що згадану „п'ятку" переловлено при підписуванні договору з агентами КНР. Виглядає, що комуністичний Китай був зацікавлений в закупівлі частин до ракет середнього zasięgu, бо листа закупівлі включала частини до нуклеарних ракет, які американські „торгівці" обіцяли їм продати.

Крім військової вартості апаратури, пара китайських шпигунів, з допомогою несовіських американських „продавців", хотіли купити більшу кількість маленьких калькуляторів і ручних комп'ютерів на суму 250,000 доларів, щоб потім перекупити їх з Гонг Конгу до Пекіну.

ТРАДИЦІЙНІ ВЕЧЕРНІЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ"

Нью Йорк. — В суботу, 3-го бересня ц.р., відбулися традиційні вечерніці „Червоної Калини" з презентацією дебютанток в готелі Рузвельт, Медісон авеню 145-та вулиця. Дебютанток представляють Іванна Гранкевич і Орест Кебалю; гратимуть дві оркестри: Б. Гіряка, співає Ігор Раковський, і „Хлопці зі Львова". Квитки вступу можна набувати в українській крамниці „Арка".

Четверте покоління вшанує перших союзовців-піонерів

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як уже інформовано, Український Народний Союз, на першу, найстаршу й найбільш українську організацію вільного світу, коріння якої сягає до глибших копалень твердого вугілля в Шамокіні, Па., і його околиць, започаткує цього річчя відзначення свого 90-річчя вшануванням союзовців-піонерів, які заснували УНСОЮЗ власне в тому місті 22-го лютого, 1894 року.

П'ятнадцять років тому, з нагоди діамантових роковин УНСОЮЗу, в Шамокіні, біля української католицької церкви Преображення Господнього, УНСОЮЗ вшанував піонерів поставленням пропам'ятної плити-табличі, мистецько оформленої Яковом Гніздовським.

У неділю, 19-го лютого, напередодні „округлої дати" 90-річчя Батька Союзу в шамокінському храмі Преображення Господнього, парох о. Михайло Бачо відправив Божественну Літургію о год. 10:30 вранці в пошану піонерів-союзовців а відтак біля плити-пам'ятника відбулася коротка програма із словом головного передсідника УНСОЮЗу д-ра Івана Фліса.

Союзовців з Пенсильванії і Нью Джерзі відгоститиме обідом УНСОЮЗ в парохіальній залі. Під час програми виступить танцювальний ансамбль з

ПРЕЗИДЕНТ ЄГИПТУ ЗАКЛИКАЄ ЗСА ДО ПЕРЕГОВОРІВ З ПВО

Вашингтон. — Президент Єгипту Гасні Мубарак і король Йорданії Гусейн зустрілися в Вашингтоні з президентом Роналдом Регеном і його найближчими співробітниками. Перший обвинувачував Ізраїль за військову інтервенцію в Лівані і закликав Уряд З'єднаних Штатів Америки розпочати переговори з Палестинською Визвольною Організацією, очоленою Ясіром Арафатом. Мубарак вважав, що палестинцям належить право на самовизначення і кусок землі для їхньої власної держави.

У присутності короля Гусейна Г. Мубарак дав до розуміння, що він не дуже погоджується з основною закордонною політикою ЗСА на Близькому Сході і вважає, що без розв'язки палестинської проблеми не можна буде досягнути замирення в цьому районі світу.

Як відомо, Уряд ЗСА відмовився від безпосередніх переговорів з Я. Арафатом, уважаючи його, подібно як Ізраїль, в першу чергу головною терористичною організацією, яка не бажає визнати права Ізраїля на самостійне існування. Свою думку щодо палестинської проблеми Мубарак виявив під час прощальної зустрічі з Р. Регеном, який в інтенсивні переговори з обидвома поміркованими арабськими лідерами в надії, що вони допоможуть ЗСА у розв'язці ліванської проблеми.

Очевидно, речники Білого Дому і Державного департаменту висловили своє зазурбавання заявою єгипетського президента, на якого ЗСА покладала великі надії. Політичні спостерігачі звертають увагу, що Іорданський король Гусейн поступив обережніше. Він називав обидвох партнерів — президента Р. Регена і президента Г. Мубарак — своїми „братями" і закликав обидвох до холодної розважливості і шукання дійсного, а не уявного шляху до замирення. Але він також звернув увагу на корінні проблеми, а саме палестинців і їхнього права на самовизначення.

В Польщі почали продавати кінське м'ясо

Варшава, Польща. — Підвищення цін у Польщі на початку лютого польське суспільство прийняло з „незадоволенням спокоєм", — твердять обсерватори. Польський уряд генерала Войцеха Ярузельського, здається, зумів уникнути рішучих бурхливих виступів, які часто траплялися при підвищенні цін у минулому. До тепер існує тільки загальне пасивне незадоволення.

Однією характерною рисою польської торгівлі продуктами харчування після підвищення цін була поява кіосків продажу кінського м'яса, яке в Польщі ніколи не споживалося.

що, недовго перед приїздом Мубарак до ЗСА, він зустрічався з Я. Арафатом і обговорював з ним можливість переговорів під умовою, що ЗСА і Ізраїль визнають право палестинців на свою державу. Перед тим заки розпочалася розмова з кореспондентами, державний секретар Джордж Шульц, секретар Департаменту оборони Каспар Вайнбергер і заступник пресового секретаря Білого Дому Леррі Спікс мали окрему нараду і обмірковували заяву Мубарак.

Ізраїль не задовольнений односторонніми переговорами у Вашингтоні без участі представника Єрусалиму і з цього приводу заступник прем'єр-міністра в ізраїльському уряді Дейвід Ліві критикував політику ЗСА на Близькому Сході і жалувався, що Вашингтон навіть не вважав за потрібне поінформувати Єрусалим про пляни відтягнення американських морських піхотинців, що, на його думку, створює цілком нову ситуацію в Лівані. У вашингтонських колах сумніваються, чи Я. Арафат дійсно має формулу розв'язки ліванської проблеми і тому ставлять під сумнів саму заяву Мубарак.

Віцепрезидент Буш відмовився від обговорення подробиць його розмов з К. Черненко, якого супроводжував міністер закордонних справ Андрей Громико.

Але Дж. Буш, який був на розмові разом з лідером сенатської більшості сенатором Говардом Бейкером і лідером ЗСА в Москві Артуром Гартменом оцінив зустріч „сердечною та обіцяючою" і висловлювався прихильно про К. Черненка.

Під час похоронів в Крайовій площі Черненко оцінив свого попередника як комуніста „незламної волі, скромності і таланту".

На прийнятті в Кремлі після похоронів Черненко коротко привітав високих представників з різних країн світу, починаючи від ке-

ДЖ. БУШ ЗУСТРІВСЯ З К. ЧЕРНЕНКОМ

Москва. — Віцепрезидент Джордж Буш зустрівся з новим совєтським лідером Константином Черненком у вівторок, 14-го лютого, і потім заявив, що совєтський лідер погодився на необхідність „поставити наші відносини на більш конструктивний шлях".

Віцепрезидент Буш сказав, що він передав Черненкові особистий лист від президента Рональда Регена. Зустріч між Дж. Бушем і К. Черненком відбулася після похоронів Юрія Андропова.

Віцепрезидент Буш відмовився прокоментувати зміст листа Р. Регена, але сказав: „він говорить про щирість Президента про довіру до наших відносин з Совєтським Союзом у всіх ділянках і нашу готовність до конкретних, продуктивних переговорів в усіх питаннях".

Віцепрезидент також відмовився від обговорення подробиць його розмов з К. Черненком, якого супроводжував міністер закордонних справ Андрей Громико.

Але Дж. Буш, який був на розмові разом з лідером сенатської більшості сенатором Говардом Бейкером і лідером ЗСА в Москві Артуром Гартменом оцінив зустріч „сердечною та обіцяючою" і висловлювався прихильно про К. Черненка.

Під час похоронів в Крайовій площі Черненко оцінив свого попередника як комуніста „незламної волі, скромності і таланту".

На прийнятті в Кремлі після похоронів Черненко коротко привітав високих представників з різних країн світу, починаючи від ке-

рівників комуністичних союзовців Москви, голів країн НАТО та кінчаючи лідером Палестинської Визвольної Організації Ясіром Арафатом.

Після прийняття Черненком приймач особисто голів країн Варшавського Пакту, а потім окремі віцепрезиденти Дж. Буша, прем'єр-міністра Британії Маргарет Тачер, канцлера Західної Німеччини Гельмута Коля, прем'єр-міністра Франції П'єра Моруа, прем'єр-міністра Канади П'єра Трюдо і прем'єр-міністра Індії Індіру Ганді.

Віцепрезидент Буш і його супроводжуючі після розмов з Черненком заявили, що вони вважають, що „наш трій був добрий, дух прескрасний, і ми відчутно генеральному секретареві та Громикові та іншим присутнім на такій тон. Це вказує на добрий початок", — додав Буш.

Про самого Черненка віцепрезидент сказав так: „Очевидно, він проводив зустріч з повною повагою. Він виглядав дуже добре і був дуже приспіваний, але не зважаючи на це, важко зробити якісь певні висновки за такій короткий час. Націй зустрічів він керував порядком розмов, відповідаючи в кінці без записок і був явно впевнений в розмовах з нами".

Повідомлення совєтського агентства ТАСС були трохи менше оптимістичні. Вони говорили про те, що „відбувся обмін думками в принциповому дусі про сучасний стан міжнародного положення та совєтсько-американських відносин", в дусі, який не відображає багато тепла.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН відіслав приміщення совєтської амбасаді в Вашингтоні і там вписав до кондольної книги своє особисте співчуття з приводу смерті Юрія В. Андропова. До спеціальної кімнати, відкритої портретом Андропова, супроводжав Президента ЗСА високий урядник амбасаді. Самого амбасадора Анастолія Добринова не було в амбасаді. Біля портрету Андропова, перев'язаного чорною стрічкою, стояли три совєтські воєнки, які репрезентували три роди збройних сил СССР. Візита Р. Регена в амбасаді тривала несповна п'ять хвилин.

НЕГРИТАНСЬКИЙ ПРОПОВІДНИК і кандидат на президента від Демократичної партії Джейс Джейкобс заявив кореспондентам, що він правдоподібно таки поїде до Нікарагуа на наступний тиждень, щоб взяти участь у відзначенні перебрання там владі сандиністами, які як відомо, ведуть прокомуністичну й ворожу до ЗСА політику. При тій нагоді Джейкобс плянує відвідати Мехіко. Контроверсійний кандидат вже раніше пропонував, щоб ЗСА не вмішувалася в військову у справі Центральної Америки і щоб Вашингтон шукав шляхів замирення із сандиністським урядом в Нікарагуа. Деякі політичні спостерігачі звертають увагу, що Джейкобс почав більше ангажуватися у справі закордонної політики після його успішної мисії в Сирії з звільнення з полону американського асета Роберта Гудмена.

СЕНАТОР ДЖАН ГЛЕНН, один з кандидатів на президента від Демократичної партії, звертає увагу слухачів під час його передвибірчих поїздок, що передовий кандидат Волтер Мондейла знадто нов'язався з багатьма профспілковими і громадськими організаціями і його вибір на президента був би катастрофою для країни, бо він не зможе самостійно діяти і може бути надто залежним від тих установ, які його підтримали першими і фінансували його передвибірчу кампанію. Між „визнаннями" на перше місце висувається Американська федерація праці, Конгрес індустріальних організацій, найчисленніша профспілка ЗСА, яка, як загалом надіється, пожертвує на кампанію Мондейла 20 мільйонів доларів. „Що ви думаєте, — запитує слухачів сен. Дж. Гленн, — чи такий президент може в майбутньому супротивлятися політиці АФЛ-КІО?" Подібних до цієї профспілкової організації є більше, які дуже спійналися підтримати Мондейла вже в перших місяцях організаційної кампанії.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА загальну опінію, що Уряд З'єднаних Штатів Америки повинен шукати згадніння відносин з Совєтським Союзом і старатися про відновлення переговорів в Женеві, 51 відсотків американців схвалили рішення президента Рональда Регена не брати особистої участі в похоронах совєтського лідера Юрія В. Андропова. Як відомо, Президент вислав до Москви з місією репрезентувати ЗСА на похоронах віцепрезидента Джорджа Буша. За участю Президента в похороні голосувало 37 відсотків, а 12 відсотків не висловили своєї опінії в цій справі. Опітні переверла телекомпанія Сі-Бі-Ес Нью. 43 відсотки запитаних висловили своє довіря до Р. Регена, згідно його політики у відношенні до СССР; 49 відсотків не були певними чи така політика є правильною. Що до передового демократичного кандидата на президента Волтера Мондейла, то тільки 30 відсотків висловили йому довіря, а 46 відсотків сумніваються у його здібності, а 24 відсотки поки що не мають виробленої опінії. В загальному 62 відсотки запитаних думають, що Білий Дім повинен працювати більш інтенсивно, щоб відвернути загрозу нуклеарній війні.

Танцювальний ансамбль молоді з Фреквілу.

Фреквілу, Па., під мистецтвом Марії Ганчер. Членами цього колективу є молоді третєго четвертого покоління американських українців які з ентузіазмом і любов'ю зберігають українські традиції і популяризують українське мистецтво.

Побудована програма включала також висвітлення фінансованого УНСОЮЗОМ фільму „За стерном долі". Церковне сестрицтво приготувало перекуску. Члени Екзекутиви УНСОЮЗу та чле-

ни Головного Уряду, які проживають в Нью Джерзі і Пенсильванії, як і їхні голови

Окрут в тих стейтах, відділові урядові і члени візьмуть участь у тих перших святкуваннях 90-річчя УНСОЮЗу.

СВОБОДА **СВОБОДА**
UKRAINE'S DAILY NEWS
FOUNDED 1883

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6864) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. USA members \$1.25 a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право в потрібні виправити і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши задрасовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНАО \$1.25 місячно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Смерть Андропова і що далі?

Обставини та штучна атмосфера, що її створили кремлівські провідники перед смертю Юрія Андропова класично характеризують совєтсько-московську систему т. зв. робітничого уряду.

Хоч Андропов був поважно хворий протягом двох місяців, совєтський уряд обманював своїх власних громадян і цілий світ, що в Андропова „перманентна простуда“, закриваючи цей факт, що його нирки майже не функціонували від дня смерті Леоніда Брежнєва, про що добре знали його кремлівські соратники, а незнали мільйони совєтських людей і цілий світ.

Назначення Константина Черненка на провідне місце в компартії не ворожить жадних змін на краще, бо як і досі було, йому важко будь-що зробити без своїх знаних і незнаних суперників в Політбюро.

Цікаво знати, що назавгал західний світ має дуже низьке поняття про Черненка, підкреслюючи це, що він родився у Красноярску (мабуть в українській родині), і що він добре „вивчив проблеми марксизму“. У контрасті до цих повідомлень про Черненка — як інакше звучали інформації в зв'язку із назначенням Андропова після смерті Брежнєва, в яких західні спеціалісти широко розписувалися про „ліберальні тенденції“ Андропова, про його захоплення модерністичним мистецтвом, модерною музикою, його знанням англійської мови.

У Совєтському Союзі немає традиції мирної перемини уряду чи виборів, є лиш рішення Політбюро, яке, до речі, не є навіть згадане в совєтській „конституції“. Обсудження ключових позицій розділюється на тайних засіданнях Політбюро, які „затверджуються“ Верховним Советом, де т. зв. депутати піднесеним руки „схвалюють“ ці рішення, про які вони не мали змоги чути чи про них рішати перед голосуванням.

У минулу неділю (12-го лютого ц. р.), „Сандей Таймс“ у Лондоні видрукував заяву Черненка (ще перед його вибором на провідника компартії), в якій цей ветеран-комуніст заявив, що він є „за поправою відносин з країнами, що живуть в інших соціальних обставинах як наша країна, а головні з'єднаннями Стейтами Америки і Великобританії“.

Але на ділі, важко сподіватися будь-якого поліпшення у загальній політиці СРСР. Черненко, Устінов, Тихонов чи Грішін можуть бути новими провідниками Політбюро, але ніхто з них не зможе і не сміє змінити цілої тоталітарної структури. Вони можуть говорити „про мир у світі“ але в їхньому понятті — це експансія комунізму під проводом Москви.

Давня латинська пословиця говорить, що про мертвих нічого не говорять, хіба щось доброго. Цієї пословиці не можна приміняти до особи ніяк не оплакуваного Юрія Андропова. Його смерть ледве чи зможе покрити потворності його злочинів, які він організував, ініціював, та виправдував, як голова КГБ. Ці злочини в масових арештах дисидентів, у нищенні і переслідуванні релігії в СРСР, включаючи Українську Католицьку Церкву в каткомбах, нереєстрованих баптистів тощо.

Залишення Андропова, як голови компартії і президента Верховного Совета СРСР, характеризувало значне погіршення відносин між Америкою і СРСР.

Це особливо позначається відколом італійської військово-поліційної власті доказали, що атентатчик на Папу Івана Павла II виявив, що він діяв з рамені болгарської поліції, яка є всеціло підпорядкована КГБ.

Можна сподіватися, що Черненко почне говорити про нову політику детанту, але це будуть тільки поверховні жести без жадної зміни основної совєтської політики відносно Америки і всього вільного світу.

На щастя, президент Реген поза облудною фасадом речників уряду СРСР бачить їх такими, якими вони насправді є, але це не змінє факту, що Президент рішав навізати „модус вівенді“ із совєтським урядом.

З історії знаємо, що кремлівські верховоди політичне зближення з Америкою починали заявляти про „бажання співжиття та співпраці для загального миру“. Але водночас вони продовжували скрити і явну агресію, насаджуючи свої маріонеткові уряди, де лише їм це удавалося.

Покищо годі предвидіти, яким шляхом піде Черненко. Та, слідкуючи за політичною лінією совєтських верховодів, важко припускати будь-яку зміну, хоча навіть і в Совєтському Союзі воно можливе.

Щоб заволодіти світом, комуністи завжди вживають найпевнішої та найбільш успішної зброї — інфільтрації. Гасло „Пролетарі всіх країн єднайтесь!“ — це тільки зовнішня фасадна для задурманення робітничих мас, які розагітовані й підбурені роблять революції та валять легітимні, часто демократичні, уряди, а згодом стають об'єктом найгіршої експлуатації, визиску й поневолення.

Комуністи знають, що успіх революції в кожній країні залежить від інтенсивної інфільтрації всіх верств громадянства, а перш усього його провідної інтелектуальної та духовної еліти. Давніше вони клали великий натиск на освітні інституції, звідки легко ширилися революційні гасла, а опісля, доцільно значний вплив Церков на народні маси, почали інфільтрувати вірних і духовенство.

Здавалось, що комунізм спертий на атеїзм та матеріалістичні принципи ніколи не зуміє захопити в свої тенета тих, які ширять Боже слово, що борються проти безвірства та матеріалістичного розуміння життя людини. Завдяки фінансовій комуністичній діяльності вони змогли ввійти не тільки в релігійні кола, але й захопити деякі відповідальні пости в протестантських організаціях і інфільтрувати, хоч незначну кількість католицького духовенства.

З дальших розділів побачимо, як комуністи починають добувати останні редуті вільного світу — Церкви та, які успіхи мають марксисти на тому румалі відтинку.

Жіночий альманах „Перший вінок“, що його зредували та видали Наталя Кобринська та Олена Пчілка, появився друком у Львові 1887 року. Книжка ця — як це відмітив уже 1901 року Іван Франко буде завжди „дорогоцінним пам'яткою“ для „історика нашої культури“ і нашого національного відродження“. Як і багато інших вартісних видань того часу, одначе, „дорогоцінний пам'ятка“ є сьогодні бібліографічною рідкістю, і в Союзі Українок Америки вирішили відзначити століття українського жіночого руху факсимільним передруком цього першого жіночого альманаху, доповнивши його вступною статтю та біографічними примітками Лариси Залескої Ониськевич.

Чим же вартісне це видання 1887 року і чому воно стало „дорогоцінним пам'яткою“? Збірник віршів, оповідань і статей, що його ініціаторами, авторами, редакторами і видавцями були самі жінки — це була новинка в нашій культурі, можливо, як це припускає Л. Ониськевич, це було одне із перших того роду видань в усьому світі. Правда, за кулісами видання стояв Іван Франко: він піддавав ідеї, допомагав виготовляти план, редагував і скорочував надіслані до друку матеріали. Двадцять три роки пізніше він згадав в своєму „Нарисі історії українсько-руської літерату-

Олександр Татомір

У ТЕНЕТАХ КОМУНІЗМУ

Світовий та національний провід протестантських Церков всупереч своїм релігійним завданням й інстинктові самозбереження часто морально й матеріально спомогає не тільки крайню ліву, а навіть терористичні групи у світі. Робить це під впливом брехливого пропаганди, або через те, що деякі групи твердять бушом то вони є релігійними, едукативними, чи гуманітарними організаціями. Світова Рада Церков (СРЦ) і Національна Рада Церков (НРЦ) у ЗСА не заважають собі труду, щоб перевірити на які цілі зужито пожертви вірних.

Національна Рада Церков

Національна Рада Церков: методи, пресвітеріяни, епископи, лютерани та інші. Дві найбільші групи, які належать до НРЦ і СРЦ — це південні баптисти з 14 мільйонами членів і Церква Ісуса Христа, загальною відома як мормони, з 5 мільйонами членів у світі. Не зважаючи на це НРЦ є кріпкою організацією зі 44 мільйонами членів, що в більшості складається з пожертв місцевих церков. У 1982 році 78 центів із кожного долара йшло на закордонну допомогу та обслуговування Церков. 500,000 дол. вислано до В'єтнаму на його „нові економічні зони“, не беручи до уваги, що тамошній комуністичний режим гнобить і переслідує

своїх громадян та робить агресію закордоном. Півтора мільйона доларів передано Нікарагуа на „кампанію проти неграмотності“, а згодом виявилось, що вчителі на місцевих курсах були кубинці, які поширювали ненависть до Заходу і допомагали лівим партизанам у цілій Центральній Америці. 15,000 доларів передано екуменічній групі, що видає літературу з осудом колоніалізму ЗСА в Пуерто Ріко.

У минулому році на телевізійній програмі Сі-Бі-Ес „60 хвилин“ стало відомим, що проти багання більшості вірних, НРЦ є пов'язана з крайню лівими політичними групами. Своїми фондами вона спомогає Кубинський центр у Нью-Йорку, який публікує серію книжок з похвалами для кубинської комуністичної революції. Коли за підтримку Куби ліві революціонери захопили Гренату, НРЦ фінансувала видання кермиж, що велчала їхню неперемогу. Згодом НРЦ виявила, що зірвала зв'язки з Кубинським центром ще в 1979 році. Стверджено, що одним із спонсорів конференції в Колумбійському університеті, влаштованої заходами комуністичної партії був єпископ Джеймс Армстронг — голова НРЦ. 15-го листопада 1982 року він несподівано зрезигнував із свого відповідального посту, як голова НРЦ, а теж як єпископ Методистської

Церкви в Індії. „Нью енд Ворлд Ріпорт“ схарактеризував його як найбільш впливову людину в американському релігійному житті. Умовини й офіційні висновок причин резигнації збудили велике підозріння, що він може опинитися в сулі.

Учасник телевізійної програми Морлі Сейфер назвав кілька книжок про колоніалізм Америки в Пуерто Ріко, що їх опублікували організації фінансовані НРЦ. Він висвітлює фрагмент на фільмі, де показано, що НРЦ підтримує протиурядових партизанів у Ель Сальвадорі. Задемонстрував теж студійну книжку НРЦ про Кубу, де оцінюється режим Кастра, як модель для мешканців Караїбського обштору, та документи, видані за підтримкою комуністів, організаціями ЦІСАІС, що закликають до солідарності з партизанами в Ель Сальвадорі, зокрема пофальшований документ, який КГБ вислало закордон, а Вашингтонський осередок для Південної Америки, підтримуваний фондами НРЦ, його поширює. Цей документ опублікували деякі американські часописи, включно з „Нью Йорк Таймсом“.

У листопаді 1983 року в Гартфорд, Коннектикат, відбулася дуже бурхлива нарада НРЦ, у висліді якої поставлено урядові ЗСА наступні вимоги: відновити дипломатичні зв'язки з Кубою, покінчити заходи, щоб повалити сандіністське правління в Нікарагуа та боротьбу в Ель Сальвадорі заступити переговорами.

(Продовження буде)

Марта Тарнавська

ПЕРЕВИДАНИЙ „ПЕРШИЙ ВІНОК“

„Перший вінок: жіночий альманах“. Редактори та видавці: Наталя Кобринська й Олена Пчілка. Перше видання: Львів: Друкарня ім. Т. Шевченка, 1887. Друге, доповнене видання: Нью-Йорк: Союз Українок Америки, 1984. Вступна стаття і біографічні нотатки: Лариса М. Л. Залеска Ониськевич. Стор. ХІХ, 486. Портрети авторок.

ри до 1890 року“, „під мого редакційного виходу у Львові „Перший вінок“...“ але далі її речення цієї ж згадки виразно вказують на те, що рідний голос і відповідалість за зміст мали такі дві редакторки-жінки — Кобринська та Олена Пчілка, що були водночас видавцями і фундаторами альманаху. „Перший вінок“ був маніфестацією солідарності і солідарності українського жіноцтва: в ньому взяли участь автори із східних і західних земель України, що були розділені на той час державницькими кордонами Австрії і Росії. Кобринська збирала матеріали від галичанок, Олена Пчілка — від письменниць із Наддніпрянської України. У висліді, в альманаху виступають поруч себе письменниці різних середовищ і різних мовних стихій, що їх єднає, одначе, подвійна місія: народництво і фемінізм. Служба народові й осуд нерівноправного становища жінки в родині і суспільстві — це головна тема всіх матеріалів альманаху. Це

— основне його ідейне спрямування.

Літературні збірники й альманахи мали велике значення для розвитку української літератури, зокрема ж в час, коли не було періодичних літературних видань. Цього ж самого 1887 року, крім „Першого вінка“, появилися ще збірники „Ватра“, „Веселка“, „Зерна“ та „Складка“. В деяких з них брали участь і жінки (М. Вовчок, Є. Ярошинська, У. Кравченко, Г. Барвінок). Але „Перший вінок“ став особливим стимулом для творчості жінок: дебютувала тут Людмила Старницька-Черняхівська, відомі пізніше як драматург, критик і перекладач; шістьнадцятилітня Леся Українка, що друкувалася була вже раніше в „Зорі“, мала змогу виступити перед читачською аудиторією з чотирма новими молодіжними поезіями; Олена Пчілка — спеціально для жіночого альманаху — написала довше оповідання „Товаришки“, що було чи не першою в нашій літературі

спробою показати середовище університетських студентів та її поза межами України. Серед статей, віршів, оповідань було напевно чимало таких, що не були б написані і не появилися б були друком, якби не видання жіночого альманаху. У виданні взяло участь 17 авторок: крім вищезгаданих ще й такі відомі і досі в історії української літератури письменниці як Ульяна Кравченко і Ганна Барвінок.

Завдяки всім цим своїм прикметам, „Перший вінок“ 1887 року — оригінальне явище і важлива цеглина в розбудові нашої культури. Але що дає передрук цього видання сучасному українському читачеві? Передрук цікавий передусім для дослідників нашої культури, істориків літератури, етнографів, істориків жіночого руху і тих, що особливо цікавляться цими справами. Альманах має неабияку історично-пізнавальну цінність. Статті Кобринської про жіночий рух і становище жінки в суспільстві дають багато цікавої інформації, а етнографічні розвідки Софії Окуневської, Ольги Франко та Катерини Довбенчук можуть і сьогодні служити як автентичні джерела для етнографів. Речевий тон, серйозний рівень цих матеріалів та відсутність надмірної мелодраматизації є для сучасного читача пріємною несподою.

Закінчення на ст. 4.

Іван Я. Хамуляк

Конгрес СКВУ за нами — що далі?

Такий запит не був би потрібний, якщо б ми були належно приготувалися до IV Конгресу СКВУ і дійсно раціонально, економічно його провели. Перш за все наша підготовка до цього Конгресу була така невідповідна. Організації Визвольного Фронту ладнилися викидати Організацію ІСНО із СКВУ. Організація ІСНО приготувалася до оборони. Наше духовенство старалося вплинути на нас, щоб ми не забували братньої любові і не нищили самих себе.

Професійні товариства разом із Союзом Українок та Пластом хотіли поробити всі заходи, щоб не допустити до розвалу СКВУ і пішли ще один крок далі, і допомогли підняти і приготувати кандидата на президента СКВУ адвоката Петра Саварина, людину безпартійну, на основі його дотеперішніх досягнень для нашої громади, найбільш надійну. Д-р Петро Саварин погодився кандидувати на президента СКВУ, значить найважливіше було приготувати. Всяке зусилля скоротити словесні двобой між делегатами, які репрезентували Український Визвольний Фронт й ІСНО не давали успіхів, бо навіть люди, які не підтримували зусиль Визвольного Фронту, все таки не хотіли залишити „акції наклепів, очорнювань провокацій і дискредитації осіб, зокрема таких, які очолювали визвольну боротьбу української нації в 1940 і 1950 роках“, як це назвали люди з Організації Українського Визвольного Фронту.

Однак мусимо ствердити, що практично ми не виказали належної зрілості в підготові себе, як цілості, до тих завдань, що їх ми повинні були холодно передискутувати на Конгресі СКВУ, прийняти якісь серйозні рішення і розіхтатися в свої міста чи містечка з надією, що ті рішення будуть здійснені.

І як відслідуючи і надійно звучали слова, що їх вивисив новообраний президент СКВУ адвокат Петро Саварин в його інавгураційній промові, коли він казав... „На мою думку, є три основні цілі — перша, це зберегти віковичну національну культуру, нашу релігійну звичаї та обряди, українську субстанцію в діаспорі. Друга ціль, немале важливе, це допомогати українському народові визволитися з російського ярма і відновити незалежну, соборну демократичну державу українського народу.“

І третя, яка є поруч другої, здобути приналежність до світу держав світу України. Чеська еміграція — Масарик, чи польська під проводом Падеревського відіграли ключову роль у віднові польської і чеської держави“. (Подано за газетою „Америка“ з датою 6-7 грудня, 1983 року)

Ці слова, мабуть, залишилися єдиним документом

том, що говорять про наші завдання в СКВУ на найближчих п'ять років, бо над іншими вимогами і пропозиціями ми не мали часу й охоти дискутувати. А шкода, бо було про що говорити, зокрема про наше майбутнє, а не застрягати в минулому, якого ніхто вже не направить. Тим більше, що кошти приїзду делегатів, їх перебування в Торонто і всі інші видатки, зв'язані із Конгресом СКВУ, йшли на сотні тисяч доларів.

Що далі? Мабуть однією з найбільш ефективних справ сьогодні, це, либонь, особиста зустріч Петра Саварина із нашими людьми по більших скупченнях наших людей в Австралії, Англії, Бразилії, Великобританії, Франції, Німеччині і т. п. Це може допомогти встановлювати зв'язок з тими понад два мільйонами українців, про які адвокат Саварин з таким розумінням говорив на бенкеті СКВУ в Торонто. Іх треба було б відвідувати по усіх закутках земної кулі, з ними розмовляти, пригадувати їм їхню до нас приналежність. І робити це так, щоб ті наші люди відчували, що їх відвідує не представник того чи іншого політичного середовища, церковного діяча, тієї чи іншої вітки нашої церковної ієрархії, але це відвідує їх представник усієї нашої громади в діаспорі, і доля кожного українця для нього дорога. Така особиста зустріч президента СКВУ з людьми в тих теренах може дати нам незвичайно цінні висліді, якщо хочемо ту єдність між нами оживити і її плекати. Особливо важливими можуть бути такі зустрічі з людьми молодіших поколінь, які, хоч може і не все вповні розуміють під наш стандарт, але наші діти, наші внуки чи вже і правнуки. „Зов крові“ — це не пуста фраза, але його треба належно викликати і плекати.

Встановлення живого організму існуючого зв'язку з нашими громадами, вимагає більше працівників, більше грошей, більше енергії, більше в нас усіх. І те все наша громада мусить взяти під увагу, якщо ми хочемо України допомогати не лише на нинішній день, але на багато років, які прийдуть.

СКВУ, як ідея, є велика, корисна, але ми, мабуть, не мали ще людей, які зуміли б цю ідею вбрати у відповідні, ефективно діючі форми. Треба мати візію, бути творчим, винахідливим, і ідея СКВУ може набрати живих, конкретних форм на багато років, які прийдуть. В Україні цілий час на роль СКВУ наші люди покладали великі надії, не дозволяючи їм бути розчарованими, а зреалізуємо їхні сподівання.

Мусимо з жалем ствердити, що Президія СКВУ, особливо за останні роки, діяла ефективно, частково

Закінчення на ст. 4.

Ярослав Климовський

ВІДВІДАВШИ ТОРОНТО

(Репортаж)

Закіпачити цей репортаж, слід признати, що „батьки“ міста Торонто поставили перед собою амбітне завдання — максимально розбудувати місто і вчинити його наскрізь модерним, що їм пощастило повністю, осягнути. Торонто чисельністю перегнало Монреаль.

Присемно подивившись на комплекс нових хмароскрибів, зайти до великих торговельних домів, проїхатися підземкою у вигідних вагонах. Зупинки цього роду транспорту чисті, на стінах метро не побачите графіті, це „маларство“ розпалошилось у ЗСА, у Канаді, слава Богу ще ні та, мабуть, до цього не допустять „батьки“ канадських міст.

Торонто розташоване на просторі величезною 244 квадратних миль, над озером Онтаріо, докладніше на його північному побережжя з близько трьох мільйонів населення. Торонто, — як мене інформують — в мові індій значить місце зборів („мігін“ плеїс). У XVII сторіччі це була оселя індіанців-ірокідів. Стало містом від 1834 року (недавній святкування своє століття десятиріччя). У 1838 році названо його „містом королеви“ на честь славної британської королеви Вікторії. Від 1867 року столичне місто провінції Онтаріо. Це місто є водночас пристанню над Великим Озерами. У Торонто, крім міжнародного літавища, на якому є два аеродроми для канадських і міжнародних літків, є ще один для менших літаків і меншого повітряного засягу т. зв. „Айленд“, тому що на острові, а третій військовий — „Давісвілль“. На першому летовищі є доволі велика ескімоська скульптура, цікава тим, що відповідно укладені камені творять подобу людини.

Торонто, — це промислово-торговельний осередок Канади. Тут комунікаційний вузол.

Головними галузями промислу столичного міста онтарійської провінції — це: фабрики машин, обрібка металів, продукція хімічних речовин, поліграфія, виріб прецизних інструментів, рафінерія нафтової ропи, фабрики засобів транспорту, в цьому числі частин до літаків, фабрики одягу тощо. Тут гігантські торговельні й індустрильні локусові будівлі, не бракує банків; один із найбільших, це монреальський, певно збудований у той час, коли назрівала можливість відірвання Квебеку від Канади. Тут теж безліч забезпечених компаній.

Торонто уявляє собою науково-культурний осередок — тут два університети, один із них оснований 1827 року; у них навчається коло 70 тисяч студентів, крім цього Політехніка й інші вищі школи та наукові інституції, не бракує і музеїв та галерій образотворчого мистецтва. Згадавши музеї і галерії, автор цих рядків не минув нагоди вступити до найбільшого музею в цілій провінції — Музей Роял Онтаріо. На протязі двох годин успіш оглянули: єгипетські вази з уруксого періоду 3100-2780 до Христа, лев, виконаний із кахлів в палати Навуходонозора, Вавилон — 600 рік перед Христом, брошки й сережки з Етрурії. VI сторіччя перед Христом, грецькі кратери з VIII сторіччя перед Христом, музиканта бога Амуна-ре, 850 перед Христом, єгипетська ваза з алябастру у формі птаха, V сторіччя перед Христом, Голова Тукидида, 460-400 перед Христом, мапа світу очевидно тодішнього, яку виконав Птоломей Клавдій та, мабуть, найцікавішою була святиня Іванни — Ніппур, Ірак, 2500 перед Христом. Тут не згадується дуже цікавих експонатів нашої ери, бо вони зайняли б багато місця, до речі і так обмеженого, а крім цього не хотілось б надуживати терпеливості читача.

У Торонто безліч театрів, напевно понад дві тисячі — загалом тільки канадську оперу, два славні драматичні театри та канадський Національний балет. Автор цього репортажу був на одній із його вистав. „Нахрекер“ („Лускунчик“), це пописаний балетний спектакль Пенсильванського балету, та не в обиду йому торонтонський „Лускунчик“ був набагато кращий. Примабалерина Вероніка Тенант була в цій виставі знаменитою.

У канадському Національному балеті — члени різних національностей. Це видно з прізвищ — Рандаццо, Пасалас, Руссо, Сурмеян, Йоко Ічіно, Фуїко Імаїші (концертмайстер), Шлегль (через о-умляк), сценограф,

Євсенофф, Гурнік, Шрамек і наші Ігор Романік і Надя Литвин, члени оркестри.

Не від речі слід згадати декілька слів про найбільшу концертну залу Канади Рой Томсон Голл. Це, можна сказати, чудоточна техніка. Цю дуже цікаву під архітектурним поглядом будівлю проєктував Артур Еріксон. Концертна зала містить 2,812 осіб. Незвичайна акустика. Споруда ціла зі скла, інавгураційний концерт у цій залі відбувся у вересні 1982 року. Декілька місяців пізніше в цій світової розголосу залі відбувся український величавий концерт, що складався з двох частин. У першій частині — Симфонія Фієли, в другій „Кавказ“ Лоджевича. Симфонією „Кавказом“, що їх виконала гамільтська симфонічна оркестра й український оперний хор, диригував маестро Володимир Колесник.

Останнім часом у цій залі гостинно виступили: 19-го січня ц. р. Берлінська камерна оркестра, 23-го січня ц. р. Ізраїльська камерна оркестра; 17-го лютого ц. р. відбувся концерт Оркестри лондонської філармонії, а 25-го лютого ц. р. виступить Філіппінський балет.

Оперний Театр ще далі дає свої вистави в О'Кіф Театрі; новий будинок Опері мають побудувати у 1988 році. У складі Оперного Театру є українка Роксолана Росляк. У відділі оперети виступають із не абияким успіхом дві українки — Ірина Вельгаш та Іванна Коломєць.

У цій залі відбуваються теж вистави драматичних театрів. У залі св. Лаврентія також відбуваються театральні вистави, як і концерти.

Плянтарій у Торонто рівнож гідній уваги. Входить до великої округлої залі; крісла пригадують нам крісла у фризирнях, вони зроблені так, щоб ми могли гідно опертись головою, щоб відлягтися в небо, на якому зорі, як у погідну ніч. Відлягтися ані на мить не прийдє вам на гадку, що це все, що бачите, створене штучно. У різдвяній програмі використано картини, зв'язані з народженням Христа найславнішими мистецтвами-малірами. Пояснення відносно розташування і руху планет і інших небесних тіл подавав досвідчений у цій ділянці заповідач. Мав приємний тембр голосу й узагалі мав нараторський хист.

А тепер звидмоуємо Торонто і починаємо від Сіті Голду.

(Продовження буде)

†

Дня 9-го лютого 1984 р. ввечорі помер
дружина, ТАТО І ДІД

бл. п.

МИХАЙЛО МИХАЛЕВИЧ
у великому горі:

Дружина — НІНА
Дочка — ІРИНА ТКАЧЕНКО з чоловіком ФЕДОРОМ
і дітьми
Дочка — ОПЕНА МИХАЛЕВИЧ
Син — ТАРАС МИХАЛЕВИЧ з Родиною
Дочка — ОЛЬГА РУДАКЕВИЧ з чоловіком
ЄВГЕНОМ і дітьми
Племінник — ВАСИЛЬ ФИЛОНОВИЧ з дружиною
ЛІДОЮ і дітьми
та ближча і дальша Родина.

•

Замість квітів на могилу просимо складати пожертви на
„Смолоосип“ або на Гарвард.

Проголошено...

Закінчення зі ст. 1.
окремою працею про Українську Дивізію.
Також позитивно вирішено прийняти звернення видавництва „Червона Калина“ в Нью-Йорку, яке є в стадії ліквідації, щоб Братство перебрало інвентар і книжки видавництва „Червона Калина“ з тим, щоб продовжувати традицію видання й імені „Червона Калина“.

На відтинку становища Братства у громадському секторі в ЗСА, після звітувань та обширної дискусії, одностайно рішення, згідно з рекомендацією Крайового Делегатського З'їзду, повернути попереднє становище Крайової Управи Братства в ЗСА у цій справі напередодні ІУ Конгресу СКВУ та вступити в членство Української Американської Координаційної Ради в ЗСА при умові, що УАК-Рада буде проводити свою діяльність на демократичній базі та не буде опанована якимсь одним партійним

СПОРТОВЦІ З'ЄДНАНИХ Стейтів Америки, які здобули на ХІУ Зимових Олімпійських Ігрищах в Сараєво, Югославія, тільки одну медаль в перших чотирьох днях Ігрищ, здобули тепер додаткових дві, коли Дебі Армстронг здобула золоту, а Крістін Кулер срібну в крутибігу. Це перший раз, що американські жінки здобули два перші місця в цій конкуренції. Дружина ЗСА надіється на здобуття чергових медалей в інших видах спорту. Передачі із Олімпійських Ігрищ, що їх кожного дня передає телекомпанія Ей-Би-Си, оглядають в ЗСА мільйони американців.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
Округи Балтимор, Вашингтон
і Річмонд, Ва.

повідомляє, що
в неділю, 4-го березня 1984 р., о год. 2-й по пол.
в приміщенні дому „Самопоміч“
при 239 Савт Бродвей у БАЛТИМОРІ, МД.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ
ЗБОРИ ОКРУГИ

До участі в зборах запрошуються всі відділові урядовці
і конвенційних делегатів Відділів з таких місцевостей:
Річмонд — 34, Вашингтон — 15, Балтимор — 148, 320
і 337, Куртіс Бей — 55, 81 і 290, Берлін — 280.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Прийняття протоколу попередніх зборів
4. Звіт устатуючої Управи Окружного Комітету
5. Дискусія над звітами
6. Удільнення абсолютної Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Устаткування та схвалення плану праці на 1984 рік
9. Доповідь головного передсідника
10. Різні справи
11. Закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:
Д-р ІВАН О. ФЛІС, головний передсідник УНС
ЄВГЕН ІВАНЦІВ, головний радник УНС
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Богдан Ясінський, голова
Іван Малко, касир
Остап Зинюк, секретар

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

коштує
\$5,000 — \$10,000 —
забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО
СОЮЗУ

Такі низькі вкладки для нових грамот
Акцидентового Безпечення, виданих після
1-го жовтня 1983 року, виносять:
\$6.50 річно
\$3.35 піврічно
\$1.75 квартално
.60 місячно
для всіх членів у віці 16 до 55 років.

scope travel inc Марійки Гельбір
Tel.: (201) 371-4004 • 845 Sanford Avenue, Newark, N.J. 07106

БАЛКАНИ
ЮГОСЛАВІЯ-ГРЕЦІЯ-ТУРЕЧЧИНА-БОЛГАРІЯ
(3 ночі в Істамбулі)
2-17 ВЕРЕСНЯ 1984 \$ 1,299.00
Провідниця: МУШКА ЯРЕМКЕВИЧ-ХОДНОВСЬКА
Летимо — SWISSAIR
ЦІНА ВКЛЮЧАЄ: перелети, готелі, всю транспортну першокласну охолоджуваним
автобусами, нічліг в Цюриху, більшість харчів, податки, напівне та обслуговування ескорта.

Перевиданий...

Закінчення зі ст. 2.

дівакою. Все ж таки „Перший вінок“ — це давно пройдений етап, це позиція здобута вже сто років тому. Передрук цього видання — що за нього будуть видатися видавцям зацікавлені темою спеціалісти — не додає нічого нового, не творить нової цінності, а тільки консервує, популяризує те, що давно перейшло вже в історію. Для пересічного українського читача в Америці „Перший вінок“ навряд чи стане особливою атракцією. Стародавня тематика, стародавня мова, незвичайний для сьогодення читача правовис напевно стануть цюмою на перешкоді. У зв'язку з 100-літтям українського жіночого руху, передрук „Першого вінка“ насуває і деякі критичні рефлексії. Невже організоване жіноцтво сьогодні не досить сильне, щоб здобути на новий власний жіночий альманах, що був би новим вкладом у скарбницю нашої культури? Наталія Кобринська, у статті про Товариство руських жінок засноване 1884 року в Станиславові, ставить як основну його ціль — посилення видавничої діяльності сьогоденних жіночих організацій? Чи використовують фонди і організації сітка Союзу Українок Америки для підтримки і поширення цієї найбільшої і найбільш загрозливої нашої цінності — друкованої української мови? Сто років тому заходило і коштом жінок вийшла антологія жіночої творчості. Сьогодні в еміграційних умовах антології справжнього рідкістю, бо літературна продукція, на жаль, лежить майже виключно на плечах поодиноких авторів, що стали з примусу долі, не лиш творцями, але й мислителями власної літературної творчості. Чи не пора пригадати громадських організацій про те, що і вони мають обов'язок бути ме-

ценатами-видавцями, створювати літературний процес і використовувати свої організації мережі для масового ширення української літератури? Сучасний альманах жіночої творчості давав би сьогоденному читачеві сучасну духову поживу, знайомив би читача із зразками творчості сучасних письменників, ширив би серед молоді поклики сьогоденної нормативну українську літературну мову — це було б нове надбання для української культури, ефективний засіб для збереження і ширення української ідентичності, заохота до творчості письменників: „дорогоцінна пам'ятка“ для майбутнього. Передрук „Першого вінка“ такої ролі не сповнить і сповнити не може.

У вступній статті Л. Онисевича є цікава інформація про передісторію видання першого жіночого альманаху. „Перший вінок“ — згідно з першим планом — мав вийти заходом і коштом галицької жіночої організації. Були вже навіть спеціально на це видання зібрані гроші. Але от нова управа товариства раптом змінила рішення — і за придбання альманаху фонди-купила... срібну тацу для нового єпископа! (Дехто з істориків каже, що це була не таца, але чаша — але це суті справи не міняє!) Іван Франко висловився був з цього приводу, що це мовляв, улюблена стежка української інтелігенції робити „з товариства освітнього, основного для культурної праці“ — „товариство філантропічне“... Ах, які ж актуальні і знайомі ці справи нам! Невже це справді діялося в Галичині сто років тому? Занадто б вже нагадує воно сучасне життя організованої української громади в Америці! Як справді мало ми за минуле століття навчилися!

В Польщі...

Закінчення зі ст. 1.

рошеної вільної професії „Солідарність“, виступила гостро проти підвищення цін. Проти підвищення була Католицька Церква і підпільні лідери забороненої „Солідарності“.

Тим часом польський парламент, термін якого кінчався наступного місяця, проголосив продовжити цей термін аж до кінця цього року. Такий крок запобіг виникненню непередбачених подій, які могли б стати під час перших загальних виборів від часу народження „Солідарності“ і впровадження військового стану в грудні 1981 року. Підпільні лідери вже закликали бойкотувати вибори.

Парламент також проголосив за притягнення до кримінальної відповідальності двох колишніх високих урядовців, обвинувачуючи їх у зловживанні владою, руйнуванні економіки та заборгованості 25 біллонів доларів західним банкам за десятиліття від 1970 по 1980 рік.

Покищо не назначена дата суду над колишнім прем'єр-міністром Пйотром Ярусевичем, та заступником прем'єра Тадеушем Вжаскомом, яких буде судити спеціально створена „Комісія конституційної відповідальності“.

Парламент вирішив не

Володимир Барагура
МЕЧ І КНИГА
Ілюстрації П. Андрусевича
І. М. Михалевича.
Ціна 7.00 дол. з портом.
Мешканців стейту Нью-Джерсі зобов'язує 6% стейтвого податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Конгрес...

Закінчення зі ст. 2.

із-за відсутності фахових людей, частково теж у зв'язку зі станом нашої розв'язаної громади. СКВУ сьогоденні заблист ідеєю єдності, — тож перевидом у життя що ідею і починаючи нову еру в дії СКВУ, бож ми до всіх наших потенцій не використовуємо а ці інституції.

ВОЛОДИМИР БАРАГУРА
КАЛІНОВИЙ МІСТ
збірка споминок — розповіді із дитячих років у Мемфолі. Із життя учнів Яворської гімназії в 1922-28 рр.
Мистецьке оформлення
Зеновія Онисевича
220 стор., ціна \$12.00, порто \$1.00
Мешканців стейту Нью-Джерсі зобов'язує 6% стейтвого податку.
Замовляти
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Говорім правду про 33-й рік

Вісімдесят третій рік ввійде в історію як рік відзначення 50-их роковин штучного створеного голоду в Україні в 1932-33 роках. Та чи можемо ми обмежуватися лише до 50-их роковин?

Вершина трагедії, яка відбулася 50 років тому, має бути закарбованою в наших серцях, як джерело пімсти за злочин, і не сміє згасати в нас, ані в майбутніх поколіннях, бо передсмертна агонія семи мільйонів невинних душ буде переслідувати кожного українця і українку, де б вони не народилися. Та матеріальний добробут, чи страх перед Москвою, багатьох з нас тримає оstonь активної відзначення трагедії.

Уявляється, 7 мільйонів? Це населення цілої нашої провінції Онтаріо.

Хочеться вилізти на самий верх світу і крикнути на все горло, щоб кожній закуток земної кулі почув: Схаменіться! безсердечні! Невже ж ви не маєте крапельки любові до свого рідного народу? Невже ж 7 мільйонів жертв не вистає, щоб раз на рік відмовитися від бенкету і піти вшанувати закатованих голодують?

Засла любов. Забулися терпіння цвіт нації.

Чому? Чому замість зморених трупів на вулицях сіл рідної землі наші мислі малюють усміхнені маки і соняшники, або закриті очима столи? Чому на картинах повна відсутність трагедії нескореного народу? Де є полотна з борцями, які себє гранатами розривали, а до полюну не здавалися? Де є співі пропам'ятних днів боротьби УПА? Де є наші Прометей нескореного духу?

Все затихло. Бенкетовий галас запаморочив голови нашим політикам. Там і тут ще запалає огонь любові до свого народу, до рідної України. Там і тут збереться ще громада і помолиться за душі покійних 7 мільйонів. Одна з таких громад — це Діловий Науковий Комітет Канади і Інститут Симона Петлюри, які без підтримки політичних партій, без фінансової підтримки нашої громади, для відзначення 50-их роковин штучного створеного голоду в Україні влаштували виставку матеріалів про велику трагедію. Одна з таких виставок відбулася у бібліотеці ради освіти Йорку, друга в бібліотеці Ранимід на вул. Блор захід, який влаштував д-р Ю. Луців. Та найуспішніша виставка інформативних матеріалів про голод і образотворча, яка продовжується до 3-го лютого 1984 року — це виставка в бібліотеці Торонтоського університету Роберта, де пишасте картина голодових страстей роботи маистра Павла Лопати, а також мистикні Ірени Твердохліб, яка серією своїх картин прикрисла нашу виставку.

На цьому перша частина відкриття закінчилася, і при сутні перейшли до товариської гутірки, підкріплюючи смачною перекускою, яку нам подавали усміхнені пані. Перед початком перекуски репрезентант Кардинала Картера, отць Кеннет Робітай перевів молитву, а після закінчення перекуски відмовив молитву репрезентант примата Англіканської Церкви в Канаді, Едвард Врасн Прідов.

Не було сумніву, що верш ком небуденної імпрези була доповідь головної редакторки англомовного торонтоського часопису „Сан“.

Господар вечора представляв присутнім вже всім знаму працівницю пера на фронті боротьби проти московського комуністичного експансіонізму Барбару Аміль, яка з глибоким знанням української справи, причин голоду і способу виморення 7-ми мільйонів українських селян, тримала в напруженні зібрану публіку на протязі своєї доповіді. Це не була доповідь науковця, що аналізував причини голоду, але людини, для якої правда (з великої літери) у відкритті прихованих фактів перед 50 років є стимулюючим чинником. Доповідачка не лише обвинувачувала у злочинстві Советський Союз, але також і західні держави за їхню нерішучість голосити правду. Барбара Аміль своєю доповіддю увінчала імпрезу незабутнім успіхом, бо вона говорила не до нас, українців, що знають про ту трагедію, а до кола чужинського наукового і політичного світу.

В імені Ділового Наукового Комітету у Інституту Симона Петлюри щира подяка Барбарі Аміль за її важку оборону людської правди, за її мужній виступ. Належить подяка також і голові Комітету і всім співпрацівникам, які в тяжких і невідчайних обставинах доклали своїх зусиль — допомогти нескореній Україні шляхом демаскування загарбницької Москви.

Товариську зустріч, яка відбулася у відпочинковій кімнаті факультету наукового мистецтва і яка проходила в дуже приємній атмосфері, відкрив проф. д-р О. С. Підгайний, який подякував д-рові Ю. Луцеву за його левиний вклад у підготування і влаштування виставки, Ірені Твердохліб за її морально підтримку і згоду виставити свої карти-

Степан Горlach

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЕВГЕН СТРОТ, член УНС Відд. 151-го ім. св. Марії в Аллентаві, Па., номер 20-го січня 1984 року на 56-му році життя. Нар. 13-го березня 1927 року в селі Потік Великий, коло Самбора, Україна. Членом УНС став в 1969 році. Залишив у смутку дружину Анну, сина Євгена, двох братів — Василя і Михайла і сестру Тасю. Похорон відбувся 25-го січня 1984 року на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Нортгемптоні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Анна Строт, секр.

АНАСТАЗІЯ СТЕФАНЮК, член УНС Відд. 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й., номер 22-го січня 1984 року на 83-му році життя. Нар. 23-го вересня 1901 року в Україні. Членом УНС стала 1923 року. Залишила в смутку дашу родину. Похорон відбувся 25-го січня 1984 року на цвинтарі св. Хреста в Лаканава, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
М.Гаравус, секр.

АННА НАКОНЕЧНА, член УНС Відд. 368-го ім. Миколи Лисенка в Маймі, Фла., номер 3-го січня 1984 року на 86-му році життя. Нар. 14-го вересня 1897 року в селі Вербиця біля Холорова в Україні. Членом УНС стала 1940 року. Залишила в смутку сина Петра з родиною, сестри Катерину Хмільовську та Соно Микитку, брата Богдана І.Слободана та численну родину в Америці й Україні. Похорон відбувся в четвер, 5-го січня 1984 року на цвинтарі Флеглер, Маймі, Фла.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

СТЕФАНІЯ ЖИЗНЕВСЬКА, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ“ в Сиракузах Н.Й., номер 9-го січня 1984 року на 69-му році життя. Нар. 1914 року в Західній Україні. Членом УНС стала 1968 року. Залишила в смутку сина д-ра Олександра, сестру Івану з чоловіком д-ром Михайлом Семчишином, Рестоном, Ва., сестри д-ра Юрія Семчишина з родиною, Вашингтон, Д.К., швагря Дмитра Круля і приятель — членок Союзу Українок. Похорон відбувся 13-го січня 1984 року на цвинтарі ім. св. Івана Хрестителя в Сиракузах, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Управа.

МИКОЛА ОСОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 301-го ім. Дмитра Вітовського в Едмонтоні, Альта., номер 2-го січня 1984 року на 74-му році життя. Нар. 1910 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку приятелів та знайомих. Похорон відбувся 5-го січня 1984 року на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавид Брук, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

АННА ПАЛІВОВА, член УНС Відд. 358-го ім. св. Петра і Павла у Клівленді, номер 6-го жовтня 1983 року на 89-му році життя. Нар. 5-го вересня 1894 року в Галичині. Членом УНС стала 1927 року залишила в смутку сина Володимира, вучок Гейл Анн і Лінн Марі, правнучку Лорен Овгс. Похорон відбувся 12-го жовтня 1983 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
М. Футей, секр.

ПЕТРО ПОЛІВЧАК, член УНС Відд. 102-го ім. св. Петра і Павла у Клівленді, номер 30-го жовтня 1983 року на 90-му році життя. Нар. 1983 року в селі Кліонці повіт Яворів, Західна Україна. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дві доньки — Фрانیю та Ірену, сина Василя і двох внуків. Похорон відбувся з церкв Пречистої Діви Марії на місцевій цвинтарі у Маймі, Флориді.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Бобечко, секр.

МИХАЙЛО СТЕФАНІК, член УНС Відд. 334-го ім. І. Франка в Пармі, Огайо, номер 20-го грудня 1983 року на 76-му році життя. Нар. 1907 року в Русові, повіт Снятин, Західна Україна. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дружину Марію, доньку Джорджіну Добрянську з мужем та донькою Лесею. Похорон відбувся 23-го грудня 1983 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Стефанія Бохонок, секр.

ЕВА ШЕВЧУК, член УНС Відд. 112-го ім. Пресв. Марії в Пармі, Огайо, номер 27-го грудня 1983 року на 85-му році життя. Нар. 20-го березня 1898 року в Україні. Членом УНС стала 1929 року. Залишила в смутку сина Вілліама і семеро внуків. Похорон відбувся 31-го березня 1983 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Каніаль, секр.

АННА ПОЛУЯН, член УНС Відд. 497-го ім. М. Микновського в Едмонтоні, Альта., номер 22-го вересня 1983 року на 74-му році життя. Нар. 1909 року в Україні. Членом УНС стала 1964 року. Залишила в смутку доньку Олександру Прінь і утя Мірослава у Ванкувері. Похорон відбувся 26-го вересня 1983 року на цвинтарі св. Михайла в Едмонтоні.

Вічна Їй Пам'ять!
М. Наконечний, секр.

ІВАН СЛУКА, член УНС Відд. 409-го ім. св. Івана в Данмор, Па., номер 19-го січня 1984 року на 71-му році життя. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку дружину Доротею. Похорон відбувся на цвинтарі св. Михайла в Данмор, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

FOR SALE

Книжка Сурмача.
ІСТОРІЯ МОЄЇ СУРМИ
з перекладом і текстом \$15.00, 10 книжок за \$100.00, в додатку для кожного The President's Lunch.
Plushie SURMA, 11 E. 7th Street
New York, N.Y. 10003

HELP WANTED

MACHINE OPERATORS
Jersey City Manufacturer has positions available on 2nd & 3rd shifts. For machine operators on hi-speed production machinery. No exp. Necessary. Will train.
For info, please call betw. 9:30 am 12:30 p.m. (201) 432-2000
Equal Oppty. Employer M/F

Любов Колєнська
ДЗЕРКАЛА
НОВЕЛІ
Ціна: \$13.00 з пересилкою
Мешканців стейту Нью-Джерсі зобов'язує 6% стейтвого податку
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ЗБОРИ
ВІДІЛІВ УНСНЕДІЛЯ
19-го ЛЮТОГО, 1984 Р.

ПАСЕЯК, Н. Дж. — Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го Відділу відбуваються о год. 2-й по пол. в УНДомі при 237 Говл Авє. Просимо взяти чисельну участь. На річних зборах вибрано нову Управу в такому складі: І. Хомко — передсідник, Р. Галабурда — заст. пред., І. Білих — фін. секретар, Варвара Тижбір — касир, В. Марущак — рек. секр., П. Голубачук — член Управи. Опікують хворих Анастасія Марущак, В. Опіярник, Пропорщиків: С. Коваль, Г. Романів. Мужі довіря: Т. Хомишак, Ф. Мартин. Господар — Ангеліна Сова. Контрольна Комісія: Ю. Котляр — голова, В. Мочула і Т. Шевчук — члени. Просимо всіх, приєднувати нових членів до УНСоюзу.

В. Марущак — рекр. секр.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

McNERNEY BURNADZ
— FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880
R.H. Burnadz — J.J. McNERNEY
Funeral Directors
Chapels available throughout the Metropolitan Area.